

се интересуватъ и тъ, съ научно полезнитъ си съвети, биха ги научили какъ да се боратъ съ неприятелитъ на овошнитъ дървета.

* * *

България е благодатна страна. Тя има всички условия за едно цвѣтуще модерно земедѣлие, въ което видно място трѣбва да заеме овошарството.

Многобройнитъ котловини и красиви порѣчия на стотиците наши рѣки стоятъ още необработени и необлагородени, а тъ лесно биха се превърнали въ сѫщински райски кѫтове съ отлични овощни градини. Съ разширение на овошарството, ще се създаде поминъкъ на голѣма част отъ нашето градско и селско население.

Въ България, овошнитъ градини, споредъ статистични сведения отъ 1926 г., заематъ една плоскостъ отъ около 187,802 декара, или 0·48% отъ общата обработваема плоскостъ. Презъ тази година сѫ получени надъ 60 милиона кгр. плодове, отъ които сѫ изнесени около 690 – 700,000 кгр. Това е сравнително едно малко количество получени плодове, защото много отъ хубавите ябълки, круши, праскови, череши и пр. се развалятъ още на самото дърво, нападнати отъ многобройни неприятели, както видѣхме вече.

Въ днешно време, въ много области на България, сме отишли много напредъ въ това отношение. Приходитъ отъ овошнитъ градини сѫ десеторно, па може би и повече, увеличени. Увеличени сѫ и декаритъ на овошнитъ градини. Това се дължи най-много на голѣмите грижи, които полага просвѣтения български овошарь за своите овощни градини, па и на усилена помошъ и подкрепа, която дава държавата ни за поощрение на родното овошарство.

Въ нашата хубава България има всички условия да се развие едно модерно овошарство, за да преъврнемъ много отъ долинитъ ни въ райски градини.

Българската – кюстендилската ябълка отъ година на година си пробива пѣтъ на свѣтовния европейски